

Toekomstdromen

Blijspel in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOEKOMSTDROMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Wim Jansen, circa 45 jaar, eigenaar van een tabakswinkel

Annie Jansen, circa 44 jaar, echtgenote van Wim

Janny Jansen, circa 23 jaar, dochter van Wim en Annie

Henk van Buren, circa 24 jaar, vriend van Janny

Wilfried Hogendoorn, circa 45 jaar, vriend en buurman van de familie Jansen en eigenaar van een privékliniek

Wilma Hogendoorn, circa 43 jaar, echtgenote van Wilfried

Frits Hogendoorn, circa 23 jaar, zoon van Wilfried en Wilma

Hanny Kloppen, circa 50 jaar, huisarts (Deze rol kan ook door een man gespeeld worden)

Harry Willemsen, circa 35 jaar, rechercheur (Deze rol kan ook door een vrouw gespeeld worden)

Bianca Vredeveld, circa 22 jaar, medewerker in de winkel

Decor:

Het stuk speelt zich af in de “huiskamer” van de familie Jansen. Het is een doorsnee gezin.

Links op het toneel staat een bureau met mappen, klappers en ordners. Op deze plek doet Annie de boekhouding van de winkel. Verder kan het toneel naar eigen inzicht worden ingericht. Op het toneel moeten twee deuren aanwezig zijn. Links of achter een deur naar beneden naar de winkel en rechts of achter een deur naar de slaapkamers en badkamer.

Eerste bedrijf.
1^e Tafereel.

Annie zit achter het bureau en is bezig met de boekhouding. Zo nu en dan zucht ze waaruit blijkt dat ze zich niet lekker voelt. Wim komt binnen.

Wim

Wim: Zo ben je al op? Ik dacht dat jij je niet zo lekker voelde.

Annie: Nee, ik voel me ook niet lekker, ik heb de hele tijd het idee dat ik moet overgeven.

Wim: Wat doe je dan hier? Ga lekker naar bed en rust maar eens goed uit. Jij hebt je veel te druk gemaakt de laatste weken. Je bent gewoon oververmoeid. *(Geeft haar een omhelzing en een knuffel)*

Annie: *(Ironie)* Ja, ja. Ik zal naar bed gaan, en wie doet dan de boekhouding? Iemand zal dat moeten doen en jij bent daar niet geschikt voor. We mogen blij zijn dat we een computerkassa in de winkel hebben want als jij alles op papier bij elkaar moest optellen waren we binnen 2 weken failliet.

Wim: Daarom ben ik ook met jou getrouwd, superboekhoudertje van mij.

Annie: Wat kom je eigenlijk boven doen? Moet je niet beneden in de winkel zijn?

Wim: Nee, Janny heeft het van mij overgenomen.

Annie: Janny? Ik dacht dat die vanmorgen ergens naar toe moest?

Wim: Nee, blijkbaar heeft ze dat al geregeld. Maar, wat is ze toch aan het uitspoken, ze doet nogal geheimzinnig de laatste tijd?

Annie: *(Kijkt hem spottend aan)* Je bent de liefste man die ik ken maar je hebt geen enkel verstand van vrouwen!!

Wim: Ja, ik weet het. Wat vrouwen betreft sla ik de plank altijd mis maar.... wat is Janny volgens jou dan aan het doen?

Annie: Jou dochter is bezig met de voorbereidingen om te gaan trouwen.

Wim: Wat?!! Gaan Janny en Henk trouwen?

Annie: Voor jouw informatie, dat komt vaker voor bij dames en heren op die leeftijd.

Wim: Maarr.... hoe gaan ze dat doen?

Annie: *(Spottend)* Ja, hoe zouden ze dat gaan doen. Ze gaan eerst naar het stadhuis, dan foto's maken en dan naar de feestzaal waar pa en ma in hun beste kleding op hun zitten te wachten.

Wim: Ja, zo stom ben ik nu ook weer niet dat ik dat niet weet *(Gaat zitten)*, maar ik bedoel: *(Enigszins bezorgt)* waar gaan ze wonen, waar willen ze van leven. Hebben ze daar al over nagedacht.

Annie: Lief sukkelkje van mij. (*Aait hem over het hoofd*) Natuurlijk hebben ze daar over nagedacht. Voor jou informatie jou dochter is 23 jaar en werkt fulltime bij ons in de zaak en Henk, die volgende week moet afstuderen, heeft al een baan bij het een of ander adviesbureau in het vooruitzicht. Dus waar ze van willen leven is al bekend. En dat andere: waar ze gaan wonen is iets waar ze nu juist zo druk mee is. Ze zijn op huizenjacht.

Wim: (*Enigszins onthutst*) Hoe weet jij dat allemaal? Heeft ze jou dat allemaal verteld? Mij heeft ze niets verteld!!

Annie: Wees gerust Wim, ze heeft mij ook niets verteld. Maar pasgeleden zag ik op haar kamer een blaadje liggen: de Bruidsagenda. Daarin staan allerlei dingen waar je aan moet denken als je wilt gaan trouwen.

Wim: Misschien was ze gewoon nieuwsgierig en heeft ze dat blaadje meegenomen om eens rustig door te bladeren.

Annie: Dat kan, maar een week of twee geleden stond ik op de overloop en hoorde haar, hier in de kamer, telefoneren met Henk. Het ging over een of ander huis wat ze wilden bezichtigen. En omdat ik boekhouder ben mag ik graag één en één bij elkaar optellen.

Wim: Het is niet netjes om andermans gesprekken af te luisteren maar..... dat je mij daar niets van verteld hebt.

Annie: Ben je gek!! Ik wilde het eerst zelf zeker weten. (*Quasi verontwaardigt*) Bovendien heb ik Janny niet afgeluisterd, ik hoorde het gewoon toevallig.

Wim: Maar hoe weet je dan dat het nu zeker is?

Annie: (*Vragend*) Gisteravond kwam Henk toch zo onverwachts binnen en ze gingen meteen naar haar kamer?

Wim: Ja.

Annie: Ik moest meteen daarna naar het toilet. Toen ik langs hun kamer liep hoorde ik hun heel luid en opgewonden praten over een woning die ze gevonden hadden. En toen wist ik het zeker. Dus wees maar blij dat ik die gesprekken toevallig hoorde anders had je nu nog van niets geweten.

Wim: (*Weifelend*) Ja, ja.

Annie: Wat is er Wim? Ben je niet blij voor je dochter dat ze gaat trouwen?

Wim: Ja, natuurlijk wel.... Maar ik vraag me af of ze dan nog wel in de winkel blijft werken. Stel je nu eens voor dat ze naar een heel andere stad gaan verhuizen en ze niet op en neer kan rijden. Dat zou dan kunnen betekenen dat ze elders werk gaat zoeken.

Annie: Maak je nou niet meteen zorgen daarover. Ik denk dat Janny er helemaal geen behoefte aan heeft om ander werk te zoeken. Voor

zover ik zie en hoor van Bianca heeft ze het hier prima naar haar zin.

Wim: *(Peinzend)* Ja, het moest er een keer van komen en Henk is een geschikte vent. *(Opgewekt)* Wat dat betreft kunnen we ons geen betere schoonzoon wensen.

Annie: *(Staat wankel op en kijkt beroerd)* Ik moet eerst even naar het toilet.

Wim: *(Kijkt en vraagt haar)* Moet ik je helpen?

Annie: *(Tijdens het afgaan)* Nee, dank je, dit red ik zelf nog wel in mijn eentje. **(Af)**

Wim: *(Loopt naar de tafel en giet zich een kop koffie in. Even later komt Bianca op)*

Bianca

Bianca: *(Laat zich in een stoel vallen)* He, he, even rust. Ja, een lekker bakkie koffie, dat lust mij ook wel.

Wim: Zal ik jou dan ook maar een bakje ingieten?

Bianca: Graag, en met melk en suiker alsjeblieft.

Wim: *(Heeft de koffie ingegoten)* Wil mevrouw er ook nog een koekje bij?

Bianca: Als het niet te veel gevraagd is. Gelet op de drukte beneden kan het er wel af.

Wim: Hoezo? Is het druk beneden? Wat doe je dan hier?

Bianca: Nee, op dit moment is het eventjes rustig en kan Janny het wel in haar eentje af. We hebben afgesproken dat ik eerst koffie zou gaan drinken en dan Janny. Maar toen je vanmorgen naar boven ging, heeft de kassa daarna niet meer stilgestaan. Het was een goede zet om staatsloten te gaan verkopen, met die recordjackpot van 25 miljoen in het vooruitzicht vliegen die dingen de winkel uit. Er was vanmorgen iemand die 20 loten kocht. En het leuke is dat mensen dus niet alleen voor de loten komen. De omzet van de sigaretten en boeken is bijna verdrievoudigd sinds dat we die loten verkopen.

Wim: Ik moet eerlijk zeggen dat het een idee van Janny was. In eerste instantie had ik er niet zoveel vertrouwen in, maar ik moet toegeven dat de winkel momenteel draait als een tierelier.

Annie

Annie: Goedemorgen Bianca.

Bianca: Goedemorgen Annie. Voel jij je niet lekker?

Annie: Och, hou op. Ik voel me al een paar dagen misselijk en het wil maar niet over gaan.

Bianca: Dan zou ik maar eens naar de dokter gaan, misschien kan die ontdekken wat er mis is.

Annie: Als het niet beter wordt denk ik dat dat inderdaad het beste is.

Wim: Wat zeg je? Wil jij naar de dokter? Maar dan ben je goed ziek

want je bent nog nooit naar de dokter geweest.

Bianca: Ik ben het helemaal met Wim eens, Annie. *(De telefoon gaat)*

Annie: Met Annie Jansen? Janny... wat is er dan? Oh..., ja ik zal het Bianca vragen. *(Legt telefoon neer)* Of je naar beneden wilt komen, de winkel staat weer helemaal vol.

Bianca: *(Zucht)* Ja..., dan zal ik die koffie maar een andere keer drinken.

Wim: Waarom neem je ze niet mee naar beneden? Weet je wat... ik zal jullie beneden in de winkel een koffiepot neer zetten. Als het dan even rustig is kunnen jullie je zelf een kopje in gieten.

Bianca: Dat is een goed idee.

Wim: *(Nadenkend)* Ik zet hem op de stelling bij de kassa daar is ook een stopcontact.

Bianca: Zeg Wim, als je daarmee aan de slag gaat, kun je dan ook geen vaste plaats vinden voor die mobiele telefoon? Dat ding zwerft door de hele winkel heen. De ene keer ligt dat ding op de kassa en de andere keer weer op die stelling bij de kassa. Je bent meer tijd kwijt met het zoeken dan met bellen. Zo, ik ga dan maar weer naar beneden om Janny te helpen en misschien af te lossen. **(Af)**

Wim: *(Kijkt bezorgd naar Annie)* Zou je niet beter naar bed kunnen gaan als jij je echt zo slecht voelt?

Annie: Ik moet nog even een paar dingen wegwerken en dan ga ik inderdaad naar bed.

Wilfried

Wilfried: Goedemorgen mensen. Hoe is het er mee? Is de koffie klaar?

Wim: Beste buurman van mij, ja de koffie is klaar en nee, het is niet al te best met ons. Annie voelt zich niet lekker. *(Giet Wilfried een kop koffie in)*

Annie: Nou moet je niet zo overdrijven. *(Tegen Wilfried)* Ik voel me misselijk dat is alles.

Wilfried: Laat mij je eens even bekijken. *(Gaat naast Annie zitten. Voelt haar pols en voorhoofd, klopt haar op de rug)* Je hebt inderdaad een lichte verhoging. Weet je wat, kom morgen maar met mij mee naar de kliniek en dan zal ik je even grondig onderzoeken.

Annie: Naar die kliniek van jou? Ja, dank je de koekoek, onze zorgverzekeraar moet meteen zelf aan de zuurstof en aan de hartbewaking als ze die rekening van jou krijgen.

Wilfried: *(Lachend)* Dacht je nou werkelijk dat ik jou zou laten betalen voor dat onderzoek? Nee hoor, het hele onderzoek is gratis, voor noppes, nada. *(Verongelijkt)* Het doet mij pijn dat je zo slecht over mij denkt.

Annie: Ja maar, die onderzoeken bij jouw kosten toch ook veel geld?

Wilfried: Als ik zo zou werken als ik in het ziekenhuis heb gewerkt wel. Daar werden bijvoorbeeld allerlei bloed- en urinemonsters afgenomen die vervolgens door andere instanties werden onderzocht. En die instanties zijn niet goedkoop, dat kan ik je verzekeren. Maar in mijn kliniek doen we alles zelf, van het begin van het onderzoek tot de einduitslag. Dat onderzoek van jou doen we er gewoon even tussen door. (*Lachend*) En de kosten daarvan doe ik gewoon verrekenen met de een of andere rijke stinkerd die voor het zoveelste flutonderzoek komt.

Annie: Krijg je daar geen problemen mee?

Wilfried: Wees gerust Annie, ik krijg daar geen problemen mee.

Wim: (*Ferm*) Nou, dan is dat geregeld. Jij gaat morgen met Wilfried mee naar de kliniek om je eens goed te laten onderzoeken.

Annie: (*Staat op*) Het is al goed. Ik moet eerst nog weer naar het toilet (*Wilfried kijkt haar peinzend na*). (**Af**)

Wilfried: Heeft ze hier al lang last van?

Wim: Wat bedoel je? Die misselijkheid? Sinds een paar weken. In eerste instantie stelde het niet veel voor, een paar paracetamolletjes en ze was weer kiplekker. Alleen de laatste dagen schijnen die paracetamolletjes niet meer te helpen en is ze constant misselijk. Hoe zo? Wat bedoel je?

Wilfried: (*Gemaakt nonchalant*) Nee, niets om je zorgen over te maken maar je weet hoe Annie is. Als ik haar morgen vraag of haar iets scheelt, zal ze het toch alleen maar bagatelliseren en zeggen dat het niet veel voorstelt. Ik ben door de jaren heen die vrouw van jou gaan kennen Wim. Maar goed, morgenvroeg kom ik haar rond een uur of 8 ophalen en neem haar mee naar de kliniek voor een grondig onderzoek.

Wim: Hoe gaat het eigenlijk met jouw kliniek? Je draait nu bijna drie jaar.

Wilfried: Ik mag wel zeggen dat de kliniek bijzonder goed draait. We hebben momenteel al zelfs wachtlijsten. In de afgelopen 3 maanden hebben we er 4 medische specialisten bij aangenomen omdat we anders het werk niet meer aankonden. Ik heb vandaag nog een gesprek met een specialist die we er graag bij willen hebben. Wilma zou mij een seintje geven als ze gearriveerd was.

Wim: Maar die specialisten haal je weg bij reguliere ziekenhuizen... (*Wilfried knikt*) Maar komt daar de zorg voor de patiënten dan niet in gevaar.

Wilfried: Nee, dat is juist het mooie van de opzet. De specialisten hebben allemaal een of twee terreinen waarop ze gespecialiseerd zijn. Maar er is niet altijd voldoende werk om ze de gehele week aan

het werk te houden, dus hebben we een samenwerkingsovereenkomst met een aantal ziekenhuizen gesloten waarbij deze specialisten zowel bij de ziekenhuizen als ook bij mij in de kliniek inzetbaar zijn.

Wim: Dat die ziekenhuizen daar aan mee willen werken dat begrijp ik niet. Jullie pakken hun toch klanten af?

Wilfried: Dat valt wel mee. Onze klanten komen veelal voor zaken die niet door de zorgverzekeraar worden gedekt. Bovendien hebben de specialisten bij ons een veel groter budget voor onderzoek. Doordat de ziekenhuizen allemaal moeten bezuinigen is er bijna geen geld meer voor onderzoek. Bij ons is er dat dus wel. En er is afgesproken dat alle belangrijke ontdekkingen die in onze kliniek worden gedaan, gedeeld worden met de ziekenhuizen. Met andere woorden: het mes snijdt voor zowel mijn kliniek, als ook voor de ziekenhuizen aan twee kanten.

Wim: Ja, het zal allemaal wel zo zijn, al moet ik toegeven dat ik van dat moderne zakendoen niet al te veel begrijp.

Wilfried: Nou, nou. Dat zal nog wel meevallen. Het is mij opgevallen dat het de laatste zes maanden veel drukker is dan voor die tijd.

Wim: *(In zich zelf glimlachend)* Ja...., dat weet ik. Maar ik moet eerlijk zeggen dat dit alleen de verdienste is van Janny. Ze heeft me weten te overtuigen dat we niet alleen maar tabakswaaren moesten gaan verkopen maar ook andere zaken zoals tijdschriften en loten. In eerste instantie had ik er niet veel vertrouwen in maar uiteindelijk ben ik toch maar overstag gegaan en eerlijk is eerlijk, de omzet is enorm gestegen. Ik zal wel te oud geworden zijn voor dit soort zaken.

Wilfried: Ach Wim, dat valt eigenlijk wel mee, alleen je moet tegenwoordig openstaan voor alle veranderingen die rond om ons heen plaatsvinden. Een jonge dame als Janny ziet nou eenmaal meer van de huidige maatschappij dan jij. Toen ik drie jaar geleden begon met mijn privé-kliniek was dat voor mij ook een gok. En kijk nu eens. Vorige maand hebben we zelfs een CT-scanner aangeschaft. Het gaat zo goed, dat ik het zelf nu al rustiger aan kan doen en meer tijd aan Wilma en Frits kan besteden.

Janny

Janny: Goedemorgen vader, en ook de buurman een goede morgen gewenst.

Wilfried: Wat ben jij blij en opgewekt.

Wim: De reden kan ik je wel vertellen....., *(Bedenkt zich op eens dat hij het niet zeker weet en ook niet of Janny het op prijs zal stellen als hij verteld van het huwelijk en de woning)*, dadelijk begint ze weer te vertellen hoe goed we er aan gedaan hebben om de winkel te

veranderen en hoe ik daar in eerste instantie op tegen was.

Janny: (*Plagend*) Maar dat is toch ook zo? Vorig jaar zat je er nog over te denken om Bianca te ontslaan omdat er niet voldoende werk was voor twee man en nu kunnen we het met z'n drieën nauwelijks aan.

Wim: (*Staat op en geeft haar een knuffel*) Ja, ik weet het, kleine Janny van mij. Jij bent letterlijk mijn reddende engel. Zo, nu ga ik eerst even kijken waar Annie blijft.

Janny: (*Bezorgt vragend*) Is mama weer misselijk?

Wim: Ja, en het schijnt eerder te verergeren dan te verminderen. Maar morgen vroeg gaat ze naar de kliniek van de buurman om eens grondig onderzocht te worden. (*Wil afgaan*) Ik herinner mij, dat ik morgen in de winkel zou moeten staan, kun jij dat van mij overnemen? Dan ga ik met moeder mee naar de kliniek.

Janny: Tuurlijk pap, Bianca en ik zullen morgen de winkel wel draaiende houden. (*Wim Af*)

Wilfried: Kijk, dat is de instelling die ik graag mag zien. Janny, ik kan je met een gerust hart zeggen dat je ouders trots op je zijn en daar ook alle grond voor hebben. Ik zou er alles voor over hebben als Frits ook maar de helft van jou positieve instelling zou hebben.

Janny: Ach maak je toch niet zo druk. Frits zit in een leeftijd dat hij nog niet weet wat hij met zijn leven wil. Maar je zult zien dat alles op zijn pootjes terecht komt.

Wilfried: (*Kijkt bedenkelijk*) Ik hoop dat je gelijk hebt Janny, maar ik weet het nog niet zo net. Als ik die vrienden van hem zie moet dat wel heel snel gebeuren anders kon hij wel eens helemaal het verkeerde pad opgaan.

Janny: (*Zacht*) Hoe bedoel je?

Wilfried: (*Nadrukkelijk*) Vorige week vond ik XTC-tabletten op zijn slaapkamer. (*Zuchtend*) Ik kwam alleen maar even zijn vuile was ophalen. Toen ik zijn spijkerbroek oppakte kwamen ze er uit rollen. En hoewel ik geen specialist ben op het gebied van drugs, ben ik er wel achter gekomen dat dit hele zware tabletten waren die alleen worden gebruikt door mensen die al langere tijd drugs gebruiken.

Janny: Kan het niet zijn dat ze van iemand anders zijn en dat hij ze alleen bewaarde voor die persoon?

Wilfried: Hoe onnozel denk je dat ik ben Janny? Ik weet gewoon zeker dat ze van hem waren. En het is niet de eerste keer dat we hem betrappen op het gebruik van drugs. Een aantal jaren geleden rookte hij al regelmatig een jointje en daarna heeft hij ook een keer iets anders gebruikt. Wat, dat weet ik niet. Ik weet alleen dat hij die avond helemaal door het lint ging. Er was geen land met hem te bezeilen. We hebben hem toen enkele weken naar een ontwenningsskliniek

gestuurd maar daar wisten ze ons alleen te vertellen dat hij geen ontweningsverschijnselen had gekregen. Met andere woorden, hij was geen geregeld gebruiker van drugs. Hoewel we in eerste instantie blij waren met deze uitkomst heb ik in een later stadium mijn vraagtekens geplaatst bij deze kliniek. Ik hoorde in het ziekenhuis dat er wel meer personen naar die kliniek werden gestuurd en, nadat ze weer ontslagen waren, vrolijk verder gingen met die rotzooi. (*Tijdens deze laatste zin komt Wim weer binnen*)

Wim

Wim: Wie gaat er vrolijk verder met rotzooien?

Janny: (*Schud haar hoofd*) Nu even niet pa.

Wilfried: Oh, dat geeft niet Janny, Wim mag het best weten. Mijn zoon Frits gebruikt XTC... en Joost mag weten wat voor rotzooi hij nog verder in zijn lichaam propt.

Wim: (*Licht geschrokken*) Oh.... dat wist ik niet.... Maarrr.... heeft hij een aantal jaren geleden daar ook al geen problemen mee gehad?

Wilfried: Ja..., je geheugen is nog best Wim. We hadden gehoopt dat die periode achter ons zou liggen. Maar helaas.....

Wim: Misschien is het gewoonweg één keer gebeurt? Heeft hij per ongeluk wat van die dingen gebruikt?

Wilfried: Weet je, jullie zijn zulke aardige en goede mensen, dat jullie alleen het positieve in de mens willen zien. Maar ik kan jullie garanderen dat dit niet altijd zo is. En hoewel ik blij ben dat jullie mijn zoon proberen te beschermen weet ik in mijn hart dat hij fout zit en dat het van kwaad tot erger gaat.... Net zolang tot het een keer helemaal fout gaat. Vorige week is hij voor de zoveelste keer ontslagen. Dat baantje had hij net twee weken. Maar dat interesseert meneer niet. Hij gaat gewoon naar de sociale dienst en houdt zijn hand op. Maar ik weet dat die uitkering die hij krijgt niet zo hoog is dat hij daar allerlei gekke dingen van kan doen. Maar op de een of andere manier beschikt hij altijd over geld. Ik zou wel eens willen weten....., (*Nadrukkelijk*) nee, ik denk dat ik niet eens wil weten hoe dat kan.....

Wim: Denk nou niet meteen aan het ergste Wilfried. Dat helpt ook niet (*Klopt hem op de schouder. Tegen Janny*) Mam is naar bed gegaan. Ik heb haar gezegd dat jij wel even naar de boekhouding zou kijken als je daar tijd voor had.

Janny: Goed pap, vanmiddag zal ik de boekhouding wel even bijwerken, als jij dan mijn dienst in de winkel wilt overnemen.

Wim: Bij deze is dat geregeld.

Frits

Frits: (*Tegen Wilfried*) Of je thuis wilde komen je sollicitant komt er aan.

Wim: Wij beginnen hier altijd met: goedemorgen.

Frits: Oh, eh, goedemorgen allemaal.

Wilfried: *(Staat op)* Zo ik ga maar weer eens, bedankt voor de koffie en morgenvroeg kom ik jullie rond 8 uur ophalen. Tot morgen. **(Af)**
(Frits wil ook afgaan)

Janny: He Frits, zin in een kop koffie?

Wim: Ja, geef jij Frits maar een bakkie koffie dan ga ik naar beneden om Bianca te helpen. **(Af)**

Frits: *(Met tegenzin)* Vooruit dan maar. Doe maar een bakkie in.

Janny: *(Schenkt hem een kop in)* Alsjeblieft. Koekje?

Frits: Nee dank je.

Janny: *(Kijkt Frits doordringend aan)* Mag ik jou wat vragen?

Frits: *(Kijkt enigszins ongerust)* Ja natuurlijk..., wat wil je vragen?

Janny: Gebruik jij drugs en in het bijzonder XTC?

Frits: *(Enigszins geschrokken en kwaad)* Wat is dat voor een rare vraag? Wat gaat jou dat aan?

Janny: Omdat ik om je geef. We hebben van jongs af aan altijd samen gespeeld en het zou mij heel erg spijten als jij je leven zou vergooien aan die rotzooi. Daarvoor ben je een te waardevol mens en mag ik je veel te graag.

Frits: *(Kwaad)* Wat zit je toch te zeuren. Je hebt zeker met die lieve pappie van mij zitten praten.

Janny: *(Rustig)* Ja, dat klopt. Hij vertelde dat tijdens het oppakken van je vuile was, er XTC-tabletten uit je spijkerbroek waren gerold.

Frits: *(Geniepig)* Die vuile smeerlap, hij moet met de poten van mijn spullen afblijven. En ik heb er ook geen behoefte aan om er met jou over te praten. Als ik XTC wil gebruiken is dat geheel mijn eigen keuze en daar heeft een ander zich niet mee te bemoeien.

Janny: *(Rustig)* Misschien heb je gelijk, maar als je iemand nodig hebt om er over te praten of je te steunen, kun je altijd bij mij terecht.

Frits: *(Kijkt Janny bedenkelijk aan en dan nonchalant)* Dat is goed buurmeisje, op het moment dat ik iemand nodig heb om mee te praten zal ik je bellen, oké?

Janny: Daar hou ik jou aan.

Frits: Prima. Hoe is het verder met jou en de zaak. Ik zie dat het de laatste maanden ontzettend druk is in de winkel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto